

Ètica i transparència: repte o necessitat?

🕒 27 d'abril de 2012 👤

La sessió sobre “Processos ètics i institucions” va cloure les Jornades d'ètica i estètica, amb les intervencions de Rafael Morales, de la Sindicatura de Comptes, i d'Albert Batlle, de l'Oficina Antifrau, que van parlar, sobretot, de les seves actuacions, competències i experiències professionals. Els ponents van reivindicar el paper de les seves institucions, però, també, que els seus informes, dictàmens i recomanacions es posin en pràctica com a mesura d'eficàcia de les actuacions. Així mateix, la Sindicatura fa actuacions posteriors de seguiment i de compliment de les recomanacions i s'ha posat de relleu, en algunes entitats, que les recomanacions es repeteixen. D'altra banda, es va insistir en el fet que tot i que s'ha

millorat, en els darrers anys, en la rendició de comptes de les entitats locals, s'està arran del 50 % d'entitats que reten a temps. Quant al compte general del Govern de la Generalitat que lliura la Intervenció general, encara no conté tot el sector públic. En aquests dos aspectes les noves tecnologies ens haurien d'anar a favor i poder avançar els terminis.

Els ponents van insistir en la importància de tenir institucions de control, encara que se n'hagi de millorar l'efectivitat. Les lleis de la sindicatura hi han incorporat algunes millores. També es va

reflexionar al voltant de la salut moral de la funció pública, en comparació amb la salut moral de la societat, en general.

Durant les tres sessions que l'Escola ha organitzat en el marc d'aquestes Jornades d'ètica i estètica a les administracions públiques, ens han acompanyat en Norbert Bilbeny, en Josep M. Lozano, l'Agustí Cerrillo, en Jesús Lizcano, en Francesc Altarriba i els ja esmentats Rafael Morales i Albert Batlle, tots ells per incidir en una mateixa matèria, l'ètica pública, debat que no és nou al nostre país. De fet, les reflexions sobre ètica pública provenen d'antic, al segle XIV l'escriptor gironí Francesc Eiximenis va escriure "**Regiment de la cosa pública**", un tractat sobre l'ètica i el bon govern, potser el primer en la nostra llengua, que va servir als representants municipals de València de l'època per gestionar millor el seu govern.

Parlar d'ètica i transparència esdevé un element imprescindible en un moment en què es qüestiona la confiança cap al sector públic, cap a la direcció i líders públics i el personal al servei del sector públic.

Malgrat el retard en relació amb d'altres països europeus, el Govern de l'Estat està tramitant un avantprojecte de Llei de transparència, accés a la informació i bon govern. Aquest és un primer pas en tot el procés de canvi que cal emprendre per millorar el grau de confiança de la nostra ciutadania. Però les normes, les institucions de control, els codis ètics a l'EBEP o el control de col·lectius concrets fa a les nostres organitzacions més transparents? són els empleats públics més ètics gràcies a la normativa que els obliga a ser-ho? les organitzacions públiques han de ser absolutament transparents pel fet de ser públiques o han de tenir algun element menys visible pel fet de ser organitzacions? han de ser els empleats públics més ètics que la societat o que els empleats del sector privat? es pot aprendre a ser ètic a través de la formació? la ciutadania recuperarà la confiança en el sector públic i en els seus empleats? maduresa democràtica i ètica pública i privada són dos valors que es correlacionen? quina part és a les nostres mans? quin full de ruta hem de seguir?

Totes aquestes preguntes són de resposta pausada i reflexiva...ens ajudeu a reflexionar-hi?

◆ DIRECCIÓ PÚBLICA, FORMACIÓ